

Versie 28 11 2023

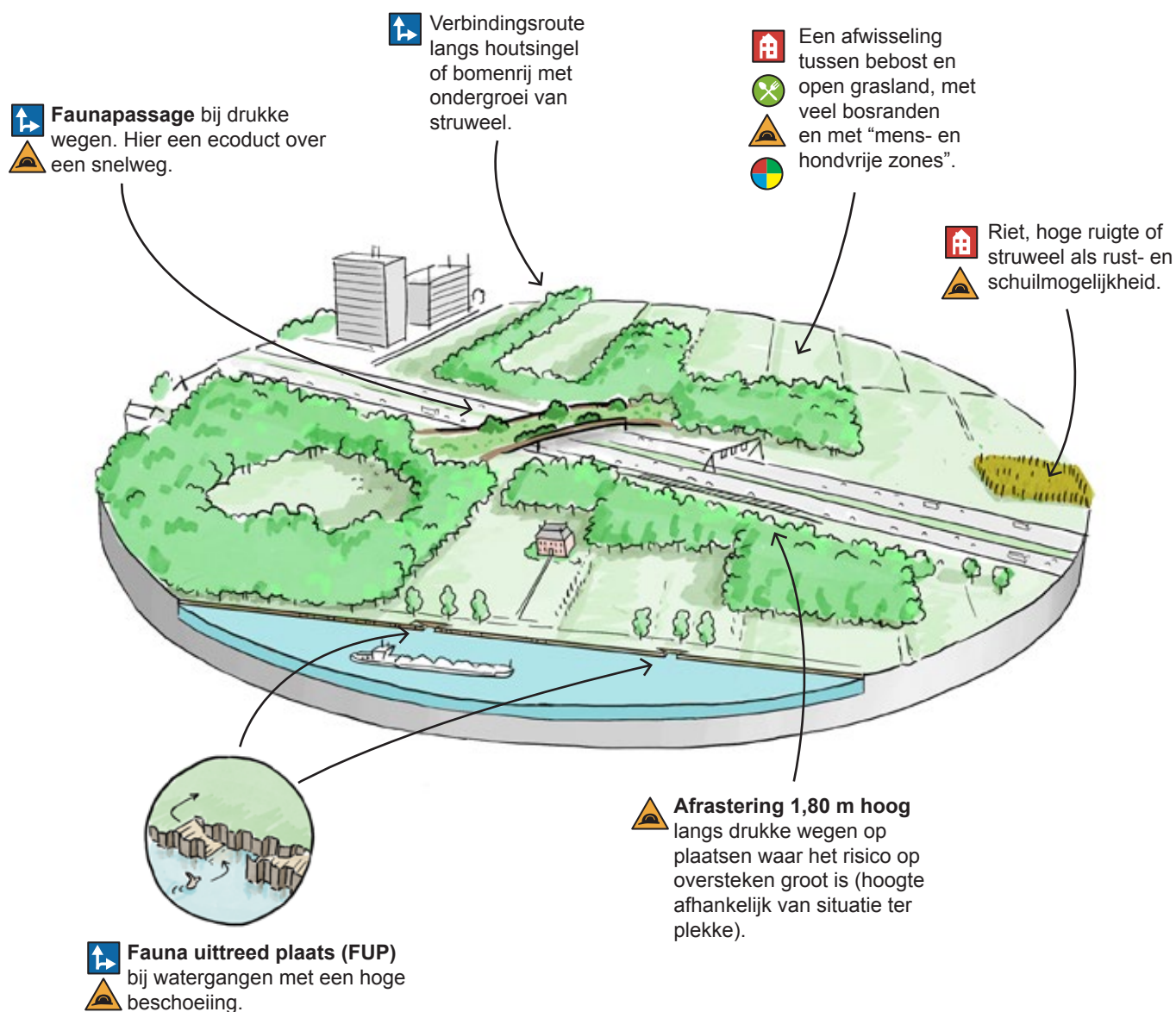
Ree

Capreolus capreolus

groen om de stad

Waar natuur de ruimte krijgt, komen we oog-in-oog te staan met het ree. Daarvoor hoeven we letterlijk alleen een paar stapjes terug te doen: mensvrije plekken in de stadsrand helpen het ree de stad rond, mits hij veilig de weg kan oversteken. Een afwisseling van bosjes en open veld is voor het ree als bosrandbewoner ideaal.

Verblijfsplaats

Voedsel

Verbinding

Variatie

Veiligheid

Ree

Capreolus capreolus

groen om de stad

Verblijfplaatsen

Allerlei plekken waar reeën dekking vinden, zoals:

- Bosranden.
- Kleine bosjes.
- Struweel.
- Rietruigtes of andere hoge ruigtes.
- Lintvormige opgaande begroeiing, zoals beekbegeleidende beplanting.
- Soms voldoet ook een begroeide slootkant of greppel als tijdelijke rust- en verblijfplaats.

Voedsel

Allerlei plantaardig voedsel dat voorhanden is.

In het zomerseizoen vooral:

- Kruiden en grassen.
 - Knoppen en loten van bomen en struiken.
- Ook wel paddenstoelen, granen, noten, fruit, landbouwgewassen als bieten en aardappels.

In het winterseizoen vooral:

- Droog gras.
- Restanten van kruidachtige planten.
- Bladeren van braamstruiken.
- Knoppen en jonge twijgen van bomen en struiken.

Verbinding

Reeën blijven het liefst in de buurt van bosranden en andere schuilplekken en uit de buurt van mensen, honden, wegen en gebouwen. Verbindingsroutes voor reeën kunnen bestaan uit:

- Bosranden.
- Bomenrijen met ondergroei van struweel.
- Houtwallen en houtsingels

Reeën trekken ook door open gebieden, als er om de 2 km bosjes van 5 - 10 ha liggen. Of lijnelementen zoals (brede) houtwallen, beekbegeleidende beplanting, e.d.

Variatie

Het voorkeursleefgebied van reeën bevat een mozaïek van openheid en beslotenheid. Reeën zoeken vooral voedsel op de overgang van bos naar open gebied.

Veiligheid

Het verkeer vormt een belangrijk risico voor reeën. Om drukke wegen over te steken, zijn faunavoorzieningen nodig. Reeën maken gebruik van:

- Ecoducten.
 - Grote faunatunnels (15m breed, 3m hoog).
- Het is daarbij van belang dat er geen mensen en honden van de faunavoorziening gebruik mogen maken of in de directe nabijheid mogen komen en dat de voorzieningen begeleid worden door ten minste 1,80 m hoge rasters. Leg in leefgebied van reeën langs kanalen met een hoge beschoeiing Fauna Uittreed Plaatsen (FUP's) aan, met een "instapdiepte" van 50 cm waterdiepte.

Met name de reekalveren, maar ook volwassen reegeiten lopen risico aangevallen te worden door loslopende honden. Daarnaast bestaat het risico dat reeën vluchten voor een hond en daarbij verongelukken. Van belang is daarom:

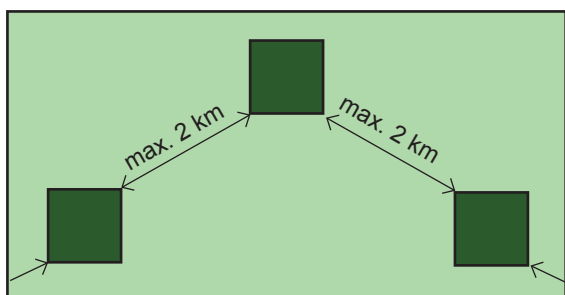
- Actief handhaven van een aanlijngedod voor honden (evt. in combinatie met losloopgebieden).
- Voorlichting aan eigenaren over het gevaar van het los laten lopen van hun hond.
- "Hondvrije" graslanden bij bosranden. Wandelpad bij voorkeur niet langs grens grasland en bosrand, maar dwars er op, of op 100 m van bosrand (dit vergroot ook de kans om reeën te zien!)

Meer informatie

- Voor de realisatie van faunapassages: de *Leidraad Faunavoorzieningen bij Infrastructuur* (2021).

Variatie en verbinding

 Verbinding door open gebied, langs hagen of houtwallen of via bosjes van 5 - 10 ha, max. 2 km van elkaar. Breedte open deel min. 300 m. Bij verbinding langs houtwal of andere dekking min. 100 m aan ene zijde en 50 aan andere zijde.

 Open landschap

 Bosje